

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

1906-05-17

Afsender
Michael Lunn

Modtager
Vagn Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
CA 000031883/00007578. Vagn
Jacobsens Arkiv, æske 4

J. C. JACOBSENS ARKIV

CARLSBERGFONDET

Aabyehov 8. 17 Mai 1906.

Kjær Vagn.

Jeg har lønt Dine at vilde hente først og derpaa
at Vale. Vi har jeg brukt baade en af de Gangs
— af saa er det vel tid at tale og saare, som følger:

Densau gav hinde time, at jeg gjorde Dine af følge
natur Nøgle med den sig, at jeg ikke vil være Edens
Murator, at jeg ikke vil interessere mig for Edens
Ve af Vel. — Eller dersom jeg ^{endog} blot kunne
føre = ~~med~~, at fritidens at blive mig boit, stammede
fra Edens side, saa skildes I ikke hvemne til at vende
et mangt Minutter paat at fåv Edens Reisepas pa.
Drevet af mig. Eller seer D. Kjær Vagn, jeg er
nu i stand til at have noget af Detud. Jeg er
nu engang i stand til at blive, at Edens Høste
var sit blaspung fra Edens Faders Villie, thi jeg
hvor hant fortidens gaestekede af Hand til at være
Fodstrække af noget Villie af hvilc mig fikket overby-
at and at have hantet, Ord og Spaningen diktet,
det hører af en anden Person.

At denne anden Person hader mig, har jeg nogen
grund til at believe; jeg vidte meget bedragt, om
at den var Kjældet, fordi hændte hinde opfatter
som Sigur pa, at jeg ikke har gjort min Pligt.
Eller jeg besøde, at man vor Blod vel te et vidt,
at man skal angaaet forsigtigst med din Hed,
og til den indstid, at den i alle Håndtak er noget
berig anledning til den blæse i Ringstromperne!
Hed denne anden Person skalde sin strængeng
i udelukkende Dens Faders Givighed. For Hans
Kjæld ansæd jeg mig for at være bon.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

det sit at hie skete af gaae afseien for Skandalen, saa langt der ikke gres mig nogen andet. ring til at tale, men heller ikke langere, og blabber der i krigshusene, ensom jeg alt for min Bligt at aaben min Mund op sigs, hørd man ikke vel holdt af. at Dens Fader og andre gaae at høre.

De spurgte mig nu bag aue, hvad der maaede kunne være Ordningen hel, at Eders Fader al, solet vil bringe sine Horn til Højs, at I trod paa det, saad han vil have Eder hel at trod paa, - og jeg svarede Dem da, at jeg menes, at alt er, fordi han har saa svært lid at gøre det selv. Dette mente jeg, at også andre maa have en ves fornemmelighed af, at en man blaa, mad man indseer, at alt er dimit at blaa med Ged, naar man bider paa en Knudtsinde. Han maa gjerne haade mig, men man maa ikke haade inden med de alle Tidlig i oderintet, din mæriaat.

Allsaal Kjær Vægt, hør at godt, jeg er her af jeg bliver, hvor jeg er, vel man ikke haade mig i Fred, vel man gøre blaa i først at Stente Salgome, thi vel man have Kamp, saa er jeg fiedt rede hel at tag op over hele Landet for at varme om det, som jeg har givet mit Søfe aue at ville forsvarre.

Eller venlig Hilsen Dens hengiven

Ch. Hennig.